

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרִשְׁת תְּזַרְיעַ-מְצוֹרַע - לְשׁוֹן בּוֹנָה וְלְשׁוֹן הוֹרֶסֶת

"וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. זֹאת תְּהִי תוֹרַת הַמְצַרֵּעַ" (ויקרא יד, א-ב)

רכילות ולשון הרע. מי שמשמיץ אנשים יכול לגרום ל"ש אנשים יגיעו למצב שישימו קץ לחייהם!

קרו מקרים שהיה רק חשד קטן. יתכן שאם היו חוקרים לעומק את המקרה הוא היה יוצא זכאי. הוא עדיין לא נאשם. מי התיר להם לעשות דברים כאלה?

דוד המלך אומר על חטא הלשון: "יְכַרֵּת ה' כָּל שִׁפְתֵי חֲלָקוֹת לְשׁוֹן מְדַבְּרַת גְּדֻלוֹת" (תהילים יב, ד).

עיתונאית מהצפון שהיתה בסמינר יהדות אמרה: "שכנעתם אותי. יש אלוקים. אני מוכנה לשמור שבת וצניעות, אבל אני עיתונאית. כבר בנס קפה של הבוקר אני לועסת עשרה אנשים. איך אני יכולה לחזור בתשובה על זה?! אני מוכנה לשים כיסוי ראש, לשמור טהרה ואת שאר המצוות. אבל איך אני יכולה לנעול את הפה?". יש אנשים שמתפרנסים על ידי תביעות בעשרות אלפי שקלים מלשון הרע, רכילות והשמצות.

הלשון נקראת לשון מכיוון שאוהבת ללוש בני אדם. אדם בלשון יכול לבנות עולמות או חלילה יכול להחרیب עולם.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמַי לַבַּיִת

שָׁמַי	כְּנִסְתָּ לַבַּיִת	צְאֵת לַבַּיִת	יְבִינָה מִן
18: 37	19: 49	20: 38	י"ג
18: 55	19: 47	20: 36	ת"א
18: 57	19: 49	20: 38	מ"ב
18: 55	19: 48	20: 36	כ"ב

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרוך בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי לאה בת תמר

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נדימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קנסט בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

הכלי יקר אומר שאם אתה רוצה לדעת איזה עבירה חמורה יותר בעיני הבורא תבדוק כמה פסוקים בורא עולם מקדיש לאותו נושא.

אם אתה לומד בעניין בשר וחלב, ביורה דעה רואים שכתוב פסוק אחד (שמופיע שלוש פעמים בתורה הקדושה): 'לֹא תִבְשַׁל גְּדִי בַחֲלֵב אִמּוֹ' (שמות כג, יט). אנחנו מקפידים לשמור ולהרחיק שש שעות מבשר לחלב.

במצוות ציצית כתוב שישה פסוקים. יש עוד מצוות רבות שנלמדות מפסוק אחד או מקל וחומר וגזירה שווה.

המילה מצורע היא נוטריקון מוציא רע. יש אנשים שמוציאים את הרע שלהם החוצה. לשון הרע חמור מאוד בעיני ה' עד שכתב לנו שתי פרשות שלמות בתורה.

פרשת תזריע ומצורע מדברות בעניין חטאי הלשון. מי שלא שולט על פיו יכול חלילה להחרیب את העולם.

שלמה המלך אמר בחכמתו: "מִוֹת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן" (משלי יח, כא) וגם אמר: "שִׁמְרָ פִּי וְלִשׁוֹנִי שִׁמְרָ מִצָּרוֹת נַפְשׁוֹ" (משלי כא, כג).

יש אנשים שבזמן שתיית נס קפה של הבוקר הם אוכלים כמה אנשים. "ראית את השכן ממול איזה בית בנה? איך הרים את הבניין הזה. ראית איזה רכב קנה? מאיפה יש לו כסף? הוא גנב בן גנב. כל המשפחה שלו גנבים. איזה נוכלים!"

המקצוע הכי מסוכן ביהדות זה עיתונאי [או פרסום מידע ברשתות החברתיות וכדומה]. אדם יושב וכותב טור, מבזק או תחקיר מלא

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה
העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העמר – חלק ג'

האם נשים צריכות לספור 'ספירת העומר'? האם צריכות לספור עם ברכה? מה הדין אם אדם טעה במניין השבועות אבל צדק במניין הימים?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

נשים כידוע פטורות ממצוות עשה שהזמן גרמא. לכן נשים פטורות ממצוות ספירת העומר, מכיוון שהמצווה תלויה בזמן. אם אישה רוצה, היא יכולה לספור. לדעת הספרדים, סופרת בלי ברכה. **מקורות:** או"ח תקפ"ט, ו.

לאשכנזים: דעת הרמ"א שאישה שמקיימת מצוות עשה שהזמן גרמא, יכולה גם לברך עליה. יש פוסקים אשכנזים שהורו שעדיף שאישה לא תברך על הספירה, מכיוון שלא מצויה בבית-הכנסת, ויש חשש גדול יותר שתשכח לספור יום אחד. יתכן שלא תשים לב לכך ותמשיך לספור לאחר מכן בברכה. מי ששכח לספור יום אחד (בלילה לא ספר וגם ביום - שכח ולא ספר), לא רשאי להמשיך ולספור בברכה. **מקורות:** 'משנה ברורה' תפ"ט, ג.

לכן מי שנוהגת להתפלל תפילת ערבית בכל יום או שבני ביתה רגילים להזכיר לה לספור, החשש שתשכח לספור באחד מימי ספירת העומר קטן יותר. לכן, אם היא רוצה- היא יכולה לברך ולספור. **מקורות:** 'מגן אברהם' תפ"ט, א.

יש אומרים שלפי הקבלה אין לנשים לספור את ספירת העומר אפילו בלי ברכה. **מקורות:** 'רב פעלים' ח"א סו"י י"ב.

מצווה לחנך את הילדים הקטנים לספור את ספירת העומר בברכה מדין חינוך. אפילו קטן שהגדיל, כלומר: נהיה בר-מצווה בתוך ימי הספירה, אפילו אם הקפיד לספור את ספירת העומר, לפני שנהיה בר-מצווה מידי יום, מכיוון שבעודו קטן לא היה מחויב במצוות מן התורה כמו גדול, לא יכול להמשיך לספור בברכה בשאר הימים. **מקורות:** שו"ת 'יביע אומר' ח"ג או"ח כ"ז.

הטועה בספירת העומר במניין השבועות אבל את מספר הימים מנה כראוי, יכול להמשיך לספור בברכה.

מדוע הרב לא יכול לישון

הרה"ג רבי יצחק זלזניק זצ"ל סיפר: "הגאון רבי אהרון קוטלר זצ"ל הגיע פעם לבית חמיו, הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל ופגש אותי שם. הוא ביקש ממני אם אוכל בטובי להביא לו עכשיו את הספר 'חפץ חיים' שחיבר הצדיק הרב ישראל מאיר הכהן מראדין.

השעה היתה כבר לאחר חצות הלילה. הבטחתי לרבי אהרון קוטלר שעד מחר אביא לו את הספר מביתי, כי בביתו של חמיו לא מצאתי את הספר. רבי אהרון היה נסער כולו ואמר לי: "אין בכוחי להמתין עד מחר. אם לא תביא לי את הספר עכשיו, לא אוכל להירדם בלילה!".

"משנוכחתי לדעת את דחיפות העניין ועד כמה הדבר בנפשו", רבי יצחק המשיך לספר, "יצאתי לרחוב בשעה המאוחרת ורצתי לביתי. מצאתי את הספר ורצתי חזרה לבית חמיו. הגשתי את הספר לרבי אהרון, שפתח מיד את הספר ועיין בו מספר דקות. לפתע נפלטה מפיו אנחת-רווחה: "החייתני".

כשראה את תמיהתי רבי אהרון הסביר: "זמן קצר לפני שהגעתי לכאן, שוחחתי עם אדם פלוני. לאחר שנפרדתי ממנו עלה בליבי ספק שמא, חלילה, נכשלתי במהלך השיחה באיסור לשון הרע. לכן רציתי לברר את ההלכה לאשורה, לדעת האם היה מותר לי לומר את מה שאמרת או חלילה נכשלתי בלשוני".

"זו הסיבה שביקשתי ממך להביא עבורי את הספר 'חפץ חיים'. ואתה עוד אמרת לי שתביא לי את הספר מחר! כיצד הייתי יכול לעצום את עיני בלילה אם לא הייתי מברר את ההלכה?!".

וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו

ברצפת ביתו של הגאון רבי זאב איידלמן זצ"ל ששכן בקומת קרקע, נוצר חור. יצאו ממנו נמלים שטיילו בחופשיות בכל הבית, ואפילו עלו על שולחן האוכל. רבי זאב דאג לבדוק כל מאכל לפני שהכניס לפיו, שלא עלו עליו נמלים חלילה, אך בשום פנים ואופן לא הרשה לבני ביתו לסתום את החור. כנשאל לדבר טען רבי וועלוועל: "וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו (תהילים קמה, ט)- צריך לרחם גם על נמלים!".

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב יצחק הלוי איש הורביץ זצ"ל

הגאון הרב יצחק הלוי איש הורביץ המכונה ר' איציקל המבורגר זצ"ל- נולד בשנת ה'תע"ה (1715) בביליחוב למשפחה של שושלת רבנים. כבר בצעירותו התפרסם כעילוי. כשהיה כבן 13, הגאון ר' יעקב באב"ד מברודי בחר בו כחתן. לאחר נישואיו היה סמוך על שולחן חותנו במשך מספר שנים. חותנו סיפק לו את כל מחסורו כשהוא יושב ושוקד בלימוד התורה הקדושה בכל אותה העת בקלויז המפורסם ב'חברת השלמים'.

כבר מנעוריו התנהג בפרישות יתירה וחסידות מופלאה. לא הסתכל מחוץ לד' אמותיו, גבות עיניו היו גדולות ונפולות על עיניו. כשהיה כבן 25 שנים בלבד התחיל לשמש כאב"ד הארחוב. בכהנו בעיירה קטנה זו, יצא שמו לתהילה ורבים פנו אליו בשאלות. בהמשך שימש ברבנות בקהילת גלוגוב. בשנת ה'תק"י (1750) עמד בראש הקלויז בבראדי.

בשנת ה'תקט"ו (1754) לאחר פטירת אביו שימש במקומו בגלוגוב. לאחר כשנתיים חזר לשמש ברבנות בעיר ברודי. באותה השנה אשתו נפטרה והוא נישא לאחייניתה בילה. בברודי ישב כ- 12 שנים. בשנת ה'תקכ"ד (1764) לאחר פטירת הגאון הגדול ר' יהונתן אייבשיץ, כיהן אחריו כרבה של אה"ו (איחוד שלושת הקהילות היהודיות בעיירות אלטונה, המבורג וואנדסבק שהיו סמוכות).

רבינו בחוכמתו השכין שלום בקהילה, ביטל את שרידי המחלוקת ואישר את כל התקנות שרבי יהונתן אייבשיץ תיקן. ענוותן מופלא. בעל רוח-הקודש. גאון אדיר בנגלה ובנסתר. הבעש"ט הקדוש התבטא אודותיו נשגבות. נפטר ב-ו' אייר ה'תקכ"ז (1767) בהמבורג שבגרמניה. באותו היום הספיד בביה"כ שלושה גדולי עולם שנפטרו ובכה בכי גדול. כשבא לביתו הרגיש חולשה גדולה ונפטר. חי כ-52 שנים. ציונו בהמבורג.

סבא (מצד האב): הגאון ר' מאיר (המהר"ם טיקטין, רבה של קהילת גלוגוב וביליחוב. גילו מהשמיים שהוא ראוי שתשרה עליו שכינה כמשה רבינו, אבל אין דורו ראוי לכך). **אביו:** הגאון רבי יעקב יוקל.

אימו: מרת רייזל (בת הנגיד ר' יהושע העשיל מטרלו, אב"ד בוליוחוב ולאחר מכן רבה של בראדי). **נשותיו:** מרת רייצה (בת הגאון רבי יעקב באב"ד מברודי- זיווג ראשון), מרת בילה (בת גיסו, רבי יצחק באב"ד- זיווג שני). **חברותא:** הגאון רבי יחזקאל לנדא (ה'נדוע ביהודה). **ילדיו:** חמישה בנים ועשרה חתנים. **מזיווג ראשון-** הגאונים ר' מרדכי צבי (מילא את מקומו ברבנות הארחוב. מח"ס שו"ת 'לחם מצה'), ר' אלעזר (אב"ד זאלאז'ץ), ר' יעקב יוסף (הרב מאלקסיניץ), ר' נתן (אב"ד דובנא). **מזיווג שני-** הגאון ר' אברהם אריה לייב. **חתניו:** הגאונים ר' משה (אב"ד טשארטקוב), ר' יצחק אייזיק מוילנא, ר' שאול מבראדי, ר' חיים (אב"ד ראדזול), ר' יעקב יעקובקא סג"ל לנדא (בן של ה'נדוע ביהודה), ר' נפתלי הירץ לנדא, ר' יששכר בעריש מהנובר, ר' מנחם מענדל מלינסק, ר' מאיר סג"ל לנדא, ר' משולם איגרא (אבד"ק טיסמיניץ).

פ עם אחת רבינו הגיע ל'נדוע ביהודה'. הם פלפלו בחידושי תורה זמן רב. אחרי הפלפול ומו"מ של הלכה נכנסו לחדר מיוחד ודיברו בסתרי תורה והעמיקו בה עד שהגיע זמן תפילת מנחה. בני הישיבה חיכו להם ולא העזו לנקוש על הדלת עד אשר ביקשו מהשמש לקרוא להם לתפילה כי פנה היום. כאשר שמעו את השמש, הם נכנסו להתפלל ואמרו כי אלמלא קראו להם, היו שוכחים כי הם תחת הזמן. כאשר רבינו עזב את העיר, ה'נדוע ביהודה' אמר על רבינו: "את גדולתו בנגלה ידעתי מאז ומתמיד, אבל את כוחו וגבורתו בנסתר, בכל מקצועות הקבלה, לא ידעתי עד עתה. כמה רבינו בקי בכל".

פ עם אחת ציווה לשמש שבעיר שיסגור את בית הכנסת וימסור לו את המפתח, וכן עשה. לעת ערב, כאשר הקהל בא להתפלל וביקשו מהשמש לפתוח את הדלת- לא היה יכול לפתוח את בית-הכנסת. בסיכומו של דבר המפתח היה אצל רבינו שלושה ימים ואף לא ידע מדוע. לאחר מכן נתן את המפתח לשמש. כאשר השמש פתח את בית הכנסת, ראה כי כל כיפת בית הכנסת נפלה לארץ. אם היו מתפללים שם באותם הימים היו ח"ו נהרגים כמה נפשות. רק עכשיו הבין מדוע רבינו לקח את המפתח.

קבלה מראשי העיר אלטונא, שכאשר רבינו היה סמוך לפטירתו פרצה שם שריפה גדולה. רבינו התפלל והשריפה כתתה לפליאת כולם. רבינו בירך את העיר שלא תהיה עוד למאכלת אש, ואם תפרוץ אש, יזכירו את דבריו. כעבור כמה שנים פרצה שריפה גדולה וחצי מהעיר נשרפה. אז הזכירו את דבריו, והאש כתתה דרך פלא תיכף ומיד.

הגה"ק ר' אברהם בנימין קלוגר סיפר ששמע מפי אביו הגה"ק רבי שלמה קלוגר שכאשר בא לברודי חיו בעיר כמה זקנים, אשר הכירו את רבינו כשהיה אב"ד. הם סיפרו לו מעשה נורא אשר ראו: איש אחד ממדינת ליטא היה משולח של גביר גדול ליום השוק בק"ק ליפציג. הוא עבר דרך ברודי והתאכנס בבית מלון אחד. בעל האכסניה היה ת"ח גדול וירא שמיים. בעש"ק האיש לקח את התיק עם המעות ומסר אותו לפיקדון בידי בעל האכסניה. בליל שבת קודש בעל האכסניה חלה ושבק חיים לכל חי. לאחר שהובל לקבורה האיש ביקש מאשת בעל האכסניה שתחזיר לו את הפיקדון שהפקיד בידי בעלה. האישה השיבה כי אינה יודעת דבר על הפיקדון. כך גם טענו בניה.

חרד ומזועזע האיש רץ לרבינו וסיפר לו את אשר אירע. הרב הזמין את האישה ובניה לדין. גם לפניו טענו כי אינם יודעים דבר. הרב פסק כי הם חייבים להישבע. האישה ובניה רצו תיכף להישבע. האורח, שהיה איש תם וישר, שוכנע כי כנים דבריהם. הוא ויתר על שבועתם. הוא יצא ברוח נכאה מבית הרב ולא ידע מה לעשות. לא היה לו עוד כסף להוצאות הדרך. הוא גם פחד לכתוב לביתו, שמא יחשדו בו כי לקח לעצמו את הכסף. לכן החליט להישאר בברודי. בכל יום היה פוקד את בית הרב ומבקש את עצתו. הרב השיב כי יש רק דרך אחת לפניו- להזמין את הנפטר לדין תורה. אחרי היסוסים רבים האיש הסכים. רבינו ציווה על השמש ללכת לקבר בעל האכסניה ולומר לו כי הרב אב"ד מזמין אותו לבוא אליו למחרת בשעה מסויימת. למחרת היום האורח בא לרבינו. הצדיק אמר לו: "הנה הנפטר כבר כאן. מהם טענותיך?". כאשר האיש סיים את דבריו, הרב פנה לנפטר: "מה תשיב על כך?". האיש לא שמע דבר, אלא שכעבור כמה רגעים הרב אמר כי הנפטר אמר שכספו מונח בטור או"ח הלכות שבת, בסימן פלוני שלמד בו בעש"ק. מיד הלכו לבית הנפטר ומצאו שם את הכסף, ויהי הדבר לנס.

(הסיפורים מעובדים מתוך 'משנת הלוי' ו'מטעמי יצחק')

כְּחָה שֶׁל שְׂתִיקָה

רם. הם אומנם השלימו מניין, אבל התפרצויות של צחוק נשמעו בזמן התפילה ובקריאת התורה.

הנערים הביטו אחד בשני ושוב פרצו בצחוק. כך זה נמשך עד סוף התפילה. גבאי בית-הכנסת רמז להם מדי פעם בפעם במבט שאומר: "זה בית כנסת! קריאת התורה!". אבל הם המשיכו לצחוק בקול רם, כאשר הם מתעלמים ממנו לחלוטין!

כידוע נוהגים לומר שתי הלכות לפני 'תנא דבי אליהו'. לפני שאמרתי את ההלכות הבטתי בהם ואמרתי: "רבותי! אני רוצה להודות לנערים שבאו להשלים לנו מניין. בזכותם זכינו להתפלל במנין היום בשב"ק". ואז אמרתי שתי הלכות.

אחרי 'עלינו לשבח' אחד הבחורים ניגש אלי הבחור שהוא 'המצית' של הצחוק והקלות ראש שהיה שם. הוא אמר לי: "כבוד הרב, למה אמרת לנו ישר כח? באמת מגיע לנו ישר כוח? הרי הפרענו לכם כל התפילה! עשינו לכם טרור בבית-הכנסת!" (כך הבחור תיאר את מעשיהם!).

אמרתי לו: "תראה, ראיתי שהיה לכם ניסיון גדול אם לבוא לבית-הכנסת. ראיתי שעשיתם השתדלות והתגברתם על הניסיון ובאתם להשלים לנו מניין. אני מאוד מעריך את זה. בעז"ה בפעמים הבאות אני מקווה שתצליחו להתגבר על הצחוקים ועל כל הקלות ראש שהיה פה".

הבחור הזיל דמעות ואמר לי: "דבר כזה לא אעשה יותר. אני מבטיח לך... שברת אותי.. לתגובה כזו לא ציפיתי. חשבתי שהרב לפני ההלכות יביע בפנינו מחאה נמרצת על מה שקרה. לעולם לא אבוא לבית-הכנסת בצורה של צחוקים וקלות ראש".

זה סיפור שיש בו מסר עצום. איך לפעמים תגובה מעין זו יכולה להשפיע הרבה יותר ממחאה נמרצת. כמובן שצריך לשקול בפלס מתי אפשר לנהוג כך ומתי זה בא על חשבון הציבור... זה לא פסק הלכה, אבל יש פה מסר איך צריך לנהוג לפעמים במקרים כאלו.

כאן המקום להביא את מה שדרש הגאון ר' יצחק זילברשטיין שליט"א על הפסוק (הרב שם סימני פיסוק במקומות אחרים בפסוק כדי לדרוש אותו אחרת): "כִּי יְהִי לְאִישׁ בֶּן סוֹרֵר וּמֹרֵה אֵינּוֹ. שִׁמְעַת בְּקוֹל אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ. וַיִּסְרוּ אוֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם" (דברים כא, יח).

דהיינו, יש לאדם בן שהוא לא סורר ומורה, ושומע בקול אביו ובקול אימו, אבל בכל זאת ההורים ייסרו אותו. ההורים אמרים עליו ביקורת. כל הזמן הם רואים את החסרונות שלו, ולכן הם מוכיחים אותו. בסופו של דבר זה יהיה הגורם שהבן לא ישמע להם. ישמע חכם ויוסף לקח.

אנחנו לומדים בפרשות שלנו עד כמה האדם צריך לחשוב על כל מילה לפני שמוציא מפיו. לעיתים בגלל מילה אחת עלול הוא לגרום לנזק בל-ישוער.

האדם שדיבר עלול לטעון: "מה עשיתי בסך הכל? רק אמרתי. איזה נזק זה עלול לגרום?". אנחנו לומדים בפרשה שמילה אחת של הכהן היא זו שקובעת האם אותו אדם הוא טהור או חלילה לא טהור ועליו לצאת מחוץ למחנה ולשבת בדד כדי לחשוב על מה שעשה.

לעיתים כאשר האדם רואה דבר מה שאינו הגון ואינו אומר מאומה, הרי שתוכחה זו היא לפעמים חזקה יותר מכל מה שהיה מוכיח. דווקא בגלל השתיקה שלו אותו אדם עשוי לעשות חשבון נפש, וכך יתקן את דרכיו ולא יחזור לסורו.

לפעמים דבר זה נכון גם כלפי ההורים. לעיתים הם צריכים להתעלם ממה שהבן עושה. אפילו שהבן עושה מעשים שהם רוצים להגיב, לגעור ולבקר את מעשיו, הרי שאם הם יתעלו על עצמם ויבליטו את הדברים הטובים שיש בבן, יש בזה תועלת עצומה וגדולה הרבה יותר מהתוכחה.

הרה"ג ר' יצחק אמסלם שליט"א (מו"צ ברמת בית-שמש) שלח לנו סיפור (על ידי מר מישל הרוש הי"ו) שבדידו הוה עובדה. ניתן ללמוד ממנו על התועלת העצומה בשתיקה:

בשבת-קודש פרשת כי תצא ה'תשפ"א בתפילה הנץ החמה, היה חסר לנו אחד למניין. הגבאי של בית-הכנסת ראה זאת ואמר: "בעז"ה אנחנו נביא את העשירי לבית-הכנסת". הציבור באותה השעה המשיך בתפילה כדי להספיק להגיע לתפילת העמידה בזמן הנץ.

הוא יצא מבית-הכנסת לחפש בקרבת מקום מישהו שיהיה מוכן לעזור, להיכנס לבית-הכנסת ולהצטרף לתפילה, וכך ישלים את המניין.

הוא הבחין בשלושה נערים. הם ישבו על ספסל בגינה של השכונה. על פניהם ניכר כי הם עייפים. נראה שהם היו ערים כל הלילה. מהצורה החיצונית שלהם ניכר כי הם לא בדיוק למדו כל הלילה.

הם קמו וביקשו ללכת לביתם. הגבאי ניגש אליהם וביקש בעדינות: "אנא, בואו ותשלימו לנו מניין. חסר לנו אדם אחד למניין". למרבה הפלא שלושת הנערים הסכימו והם הלכו איתו לבית-הכנסת.

באותה השעה הציבור כבר הגיע ל'נשמת כל חי'. כאשר המתפללים ראו את הנערים שנכנסו לבית-הכנסת, הם המתינו בסבלנות שהנערים יזדרזו בתפילתם, כדי שיוכלו להתפלל יחד איתם את תפילת העמידה עם הנץ החמה. הנערים, במקום להצטרף עם הציבור, צחקו ביניהם בקול

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ינה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יעקב בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה ברכה בת מרדכי ע"ה יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאל בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיף בן פרוחה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרוחה ז"ל אביבה לוי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרזזה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זוהרה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה